Lietas Nr. 11331004714
Lietas arhīva Nr. K26-0306-14/3

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rēzeknē 2014.gada 4.novembrī

Rēzeknes tiesa
šādā sastāvā: tiesnese A.Jermacāne,
ar sekretāri I.Buhalovu, tulci A.Gutāni
piedaloties prokuroram A.Škutānam,
aizstāvim – zvērinātam advokātam Vj.Platpiram
izskatījusi atklātā tiesas sēdē krimināllietu
/pers. A/, personas kods /personas kods/
apsūdzībā par Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu,

konstatēja:

/pers. A/ izdarīja svešas kustamas mantas slepenas nolaupīšanas (zādzības) nelielā apmērā:

[1] 2013.gada 8.oktobrī atrodoties /Nosaukums/, Rēzeknē, /adrese/, kur /numurs/[a].klasei, kurā mācās /pers. A/, bija jānotiek mācību stunda, starpbrīdī, ap plkst. 12.45, izmantojot apstākli, ka kabinetā esošo personu uzmanība nav pievērsta viņai – /pers. A/, no klasesbiedrenes /pers. B/ somas slepeni nolaupīja /pers. B/ piederošo mantu kopējā vērtībā EUR 140,89, un tieši: mobilo telefonu mobilo telefonu Samsung GT S5830i ONYX BLACK, IMEI kods:353924054671015 EUR 134,89 vērtībā un mobilā telefona maciņu EUR 6 vērtībā, kurā atradās šis mobilais telefons. Turpmāk ar nolaupīto mantu /pers. A/ rīkojās pēc saviem ieskatiem.

Ar šādām darbībām /pers. A/ izdarīja mazāk smagu noziegumu, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā.

[2] 2013.gada 21.oktobrī atrodoties /nosaukums/, Rēzeknē, /adrese/, sporta zāles ģērbtuvē un izmantojot apstākli, ka /numurs/[a].klases skolēniem notiek mācību stunda – sports, bet viņa – /pers. A/, tajā nepiedalās, laika posmā no plkst. 08.00 līdz plkst. 08.40, slepeni no klasesbiedrenes /pers. D/ somas slepeni nolaupīja /pers. E/ piederošo mobilo telefonu LG P500 IMEI kods 357484041032033 ar tajā esošu 2GB atmiņas karti un SIM karti kopējā vērtībā EUR 140. Turpmāk ar nolaupīto mantu /pers. A/ rīkojās pēc saviem ieskatiem.

Ar šādām darbībām /pers. A/ izdarīja mazāk smagu noziegumu, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā.

[3] 2014.gada 7.janvārī atrodoties /nosaukums/, Rēzeknē, /adrese/, kabinetā Nr./numurs/, kur pirms tam /numurs/[a].klasei, kurā mācās /pers. A/, notika mācību stunda, starpbrīdī, laika posmā no plkst. 09.10 līdz plkst. 09.20, izmantojot apstākli, ka kabinetā neviena nav, no galda atvilktnes slepeni nolaupīja skolotājai /pers. F/ piederošo mantu kopējā vērtībā EUR 180,71 un tieši: mobilo telefonu LG P700 OPTIMUS L7 (White), IMEI kods 355332056620295, EUR 166,48 vērtībā un mobilā telefona maciņu EUR 14,23 vērtībā, kurā atradās šis mobilais telefons. Turpmāk ar nolaupīto mantu /pers. A/ rīkojās pēc saviem ieskatiem.

Ar šādām darbībām /pers. A/ izdarīja mazāk smagu noziegumu, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā.

/pers. A/ izdarīja svešas kustamas mantas iegūšanu, izmantojot viltu un uzticēšanos (krāpšanu) nelielā apmērā:

[4] 2014.gada 9.februārī ap plkst. 23.55, kopā ar paziņu /pers. G/, atrodoties /adrese/, pie veikala – bāra "Night Way", /pers. A/ nolēma, izmantojot viltu un uzticēšanos, izkrāpt no /pers. G/ viņai līdzi esošo mobilo telefonu "GYGABYTE G SMART AKU 1". Sava nodoma īstenošanai /pers. A/, apzināti maldinot, ka vēlas piezvanīt, palūdza /pers. G/ mobilo telefonu. /pers. G/, neapjaušot /pers. A/ noziedzīgo nodomu, uzticoties viņai, iedeva to. /pers. A/ iztēlojās, ka kādam zvana, un izmantojot apstākli, ka tajā brīdī no veikala – bāra ir izgājis viņu kopējais paziņa, ar kuru /pers. G/ ir uzsākusi sarunu un ka viņas – /pers. G/, uzmanība nav pievērsta viņai, /pers. A/ ar mobilo telefonu aizbēga projām un turpmāk ar to rīkojās pēc saviem ieskatiem. Šādi /pers. A/ /pers. G/ nodarīja materiālo kaitējumu EUR 200 apmērā, ko sastāda mobilā telefona vērtība EUR 170 un tajā esošā 32 GB atmiņas karte EUR 30 vērtībā.

Ar šādām darbībām /pers. A/ izdarīja mazāk smagu noziegumu, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā.

Tiesas sēdē apsūdzētā /pers. A/ savu vainu viņai inkriminēto mazāk smago noziegumu izdarīšanā atzina pilnīgi, lūdza tiesas izmeklēšanā nepārbaudīt pierādījumus, kas apstiprina viņas vainu. Apsūdzētā paskaidroja, ka ar lietas materiāliem ir iepazinusies, lietā esošos pierādījumus neapstrīd. Apsūdzētās pārstāve un aizstāvis šo lūgumu uzturēja. Cietušās pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai piekrita. Prokurors atzina, ka apsūdzētās vainas pierādījumus tiesas izmeklēšanā pārbaudīt nav nepieciešams, jo savu vainu viņa atzīst pilnīgi.

Tiesa, iepazinusies ar lietas materiāliem, ir pārliecinājusies, ka pierādījumi, kas apstiprina apsūdzētās vainu, ir iegūti Kriminālprocesa likumā noteiktajā kārtībā, ir pieļaujami, attiecināmi un pietiekami viņas vainas konstatēšanai. Tāpēc, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 499.panta pirmo un otro daļu, nolēma tiesas izmeklēšanā nepārbaudīt pierādījumus, kas apstiprina apsūdzētās vainu.

Iepazinusies ar lietas materiāliem, tiesa atzīst, ka apsūdzētās vaina viņai inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā ir pierādīta pilnīgi ar viņas vaļsirdīgu savas vainas atzīšanu un visiem lietas materiāliem to kopumā un savstarpējā saistībā. Pierādījumu analīze un to uzskaitījums saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527.panta trešo daļu nav nepieciešami.

Tiesa atzīst, ka pirmstiesas izmeklēšanā apsūdzētās /pers. A/ prettiesiskās darbības ir pareizi kvalificētas kā Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētie noziedzīgie nodarījumi.

Nosakot apsūdzētajai sodu, tiesa ņem vērā izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu un nodarīto kaitējumu, vainīgās personību, atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.pantu apsūdzētā /pers. A/ ir izdarījusi četrus mazāk smagus noziegumus, agrāk kriminālnesodīta (1.sējuma lietas 210.-211.lapa). Tiesas sēdē viņa paskaidroja, ka mācās /nosaukums/ /numurs/.klasē, skolu apmeklē neregulāri. Apsūdzētās pārstāve paskaidroja, ka vēlējusies, lai viņas mazmeita tiek pārcelta uz vakara vidusskolu, jo mazmeita skolu neapmeklē savu skolā satikto draudzeņu ietekmē. Narkotiskās vielas mazmeita vairs nelieto.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta pirmās daļas 1.punktu par /pers. A/ atbildību mīkstinošu apstākli tiesa atzīst to, ka viņa pieteicās par vainīgu triju zādzību nelielā apmērā izdarīšanā, ir vaļsirdīgi atzinusies šo noziedzīgo nodarījumu un nožēlojusi izdarīto (1sējuma lietas 14., 71., 130.lapa).

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu par /pers. A/ atbildību mīkstinošu apstākli tiesa atzina to, ka viņa vaļsirdīgi atzinusies krāpšanas izdarīšanā un nožēlojusi izdarīto, kā arī ņem vērā to, ka viņa ir izmantojusi Kriminālprocesa likuma 21.pantā paredzētās tiesības uz sadarbību un ir izvēlējusies vienkāršāku kriminālprocesa veidu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.pantu /pers. A/ atbildību pastiprinošos apstākļus tiesa nav konstatējusi.

Nosakot apsūdzētajai sodu, tiesa ņem vērā Krimināllikuma VII nodaļas nosacījumus, kas nosaka nepilngadīgo kriminālatbildības īpatnības. Saskaņā ar Krimināllikuma 65.panta otro daļu par kriminālpārkāpumiem un mazāk smagiem noziegumiem brīvības atņemšanas sods nepilngadīgai personai nav piemērojams.

Nosakot soda veidu apsūdzētajai, tiesa ņem vērā apsūdzētās personību (agrāk kriminālnesodīta), viņas attieksmi pret izdarītiem noziedzīgiem nodarījumiem (vaļsirdīgi atzinusies, nožēloja izdarīto, veicināja nozagto mantu atrašanu), noziedzīgo nodarījumu smagumu un raksturu (četri slepeni izdarīti mazāk smagi mantiska rakstura noziegumi), radīto kaitējumu.

Tiesa uzskata, ka konkrētajā gadījumā Krimināllikuma 35.pantā noteiktā soda mērķa - aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu, panākt, lai notiesātā un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas - sasniegšanu var panākt apsūdzētajai /pers. A/ piemērojot Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas sankcijā paredzēto sodu piespiedu darbs. Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas sankcijā paredzēto naudas sodu apsūdzētajai piespriest nevar, jo viņa ir pamatskolas skolniece, ienākumu viņai nav.

Galīgais sods par izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem /pers. A/ jānosaka pamatojoties uz Krimināllikuma 50.panta otro daļu, daļēji saskaitot piespriestos sodus, jo noziedzīgie nodarījumi veido noziedzīgo nodarījumu reālo kopību. Izvēloties galīgā soda noteikšanas veidu, tiesa ņem vērā arī to, ka /pers. A/ pirms šo noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas jau bija apsūdzēta kriminālsodāma nodarījuma izdarīšanā, bet kriminālprocess 19.07.2013. bija izbeigts uz nereabilitējošiem pamatiem - sakarā ar to, ka viņa izlīga ar cietušo. No šā gadījuma viņa secinājumus neizdarīja, bet pēc salīdzinoši neilga laika – nepilniem trim mēnešiem izdarīja atsāka noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu.

Pirmstiesas kriminālprocesā cietusī /pers. E/ iesniedza tiesā kompensācijas pieteikumu, kurā norādīts, ka 2013.gada 21.oktobrī /nosaukums/ telpās, no viņas meitai /pers. D/ piederošās somiņas tika izdarīta mobilā telefona zādzība. Noskaidrots, ka telefona zādzību izdarīja /pers. A/. Zādzības rezultātā viņai (cietušajai) nodarīts materiālais zaudējums EUR 140 apmērā, kurš nav atlīdzināts. Bez tam, vainīgās personas rīcības rezultātā viņas meitai nodarīts morālais kaitējums. Meita bijusi šokā un uztraukuma stāvoklī, nervozējusi, tāpēc nevarējusi koncentrēties uz mācību procesu. Tas ietekmējis mācību materiāla apgūšanu. Meita izjutusi diskomfortu un neērtības sakarā ar telefona zādzību, jo baidījās pateikt viņai (mātei) par notikušo. Tāpēc viņai (/pers. E/) bijis jānopērk jauns telefons, lai varētu sazināties ar meitu. Cietusī uzskata, ka /pers. A/ vainas dēļ iesniedzējas meitai /pers. D/ bija garīgas ciešanas, ar ko viņai (/pers. E/) tika nodarīts morālais kaitējums, kuru viņa novērtēja EUR 50 apmērā. Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 350., 351., 353.panta pirmās daļās 2.punktu, Civillikuma 1635.pantu lūdza piedzīt no /pers. A/ viņas labā kompensāciju EUR 140 apmērā par nodarīto materiālo zaudējumu un EUR 50 par nodarīto morālo kaitējumu (1.sējuma lietas 191.-192.lapa).

Tiesas sēdē cietusī /pers. E/ kaitējuma kompensācijas pieteikumu uzturēja uz tajā norādītajiem pamatiem. Par nodarīto morālo kaitējumu cietusī tiesai sniedza paskaidrojumus, kas analoģiski pieteikumā norādītajiem.

Apsūdzētās /pers. A/ pārstāve kompensācijas pieteikumu atzina pilnībā. Apsūdzētā /pers. A/ kompensācijas pieteikumu neapstrīdēja.

Kriminālprocesa likuma 350.pants nosaka, ka „kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu.” Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 351.panta pirmo daļu, pieteikumā jāpamato par mantisko zaudējumu pieprasītās kompensācijas apmērs, bet kompensācijas apmērs par morālo aizskārumu tikai jānorāda.

Cietušajai nodarītā mantiskā zaudējuma apmērs ir pierādīts ar kriminālprocesa materiāliem. Lietā par to strīda nav. Tāpēc daļā par nodarītā zaudējuma atlīdzību kaitējuma kompensācijas pieteikums apmierināms pilnīgi.

Izvērtējusi cietušās /pers. E/ kaitējuma kompensācijas pieteikumu daļā par morālā kaitējuma atlīdzību EUR 50 apmērā, tiesa secina, ka cietušās kompensācijas pieteikums šai daļā atstājams bez apmierinājuma tālāk norādīto apsvērumu dēļ.

No cietušās paskaidrojumiem par nodarīto morālo kaitējumu secinām, ka faktiski tiek prasīta atlīdzība par pārdzīvojumiem, kuri mobilā telefona zādzības dēļ radās cietušās meitai /pers. D/: meita bijusi šokā par zādzību un baidījusies par to pateikt mātei (t.i. cietušajai). Tas sagādājis viņas meitai garīgas ciešanas. Viņai pasliktinājušās koncentrēšanās spējas, tas ietekmējis mācību materiāla apgūšanu. Tiesai nav šaubu, ka cietušās meitai /pers. D/ sakarā ar viņai lietošanā nodotā mobilā telefona zādzību ir radušies negatīvi pārdzīvojumi, ko ir pamats atzīt par morālu aizskārumu, bet /pers. D/ iztiesājamajā kriminālprocesā par cietušo atzīta nav. Viņai šajā kriminālprocesā ir liecinieka statuss.

No Kriminālprocesa likuma 350 panta izriet, ka vainīgajai personai ir pienākums atlīdzināt kriminālprocesā par cietušo atzītajai personai nodarīto morālo aizskārumu un fiziskā ciešanas. Tas nozīmē, ka cietusī persona var prasīt atlīdzināt tikai viņai pašai, nevis citai personai, kaut arī tas ir viņas ģimenes loceklis, ar noziedzīgo nodarījumu radīto morālo aizskārumu. Tāpēc cietušās /pers. E/ kompensācijas pieteikumu daļā par morālā aizskāruma atlīdzināšanu apmierināt nav likumīga pamata.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 353.panta pirmās daļas 2.punktu pienākumu samaksāt kompensāciju tiesa var uzlikt nepilngadīgajam, kas atzīts par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, - subsidiāri ar vecākiem vai personām, kuras viņus aizstāj. Līdz ar to no /pers. A/ subsidiāri ar viņas likumisko pārstāvi /pers. K/ par labu /pers. E/ jāpiedzen atlīdzību par radīto mantisko zaudējumu EUR 140 (viens simts četrdesmit *eiro*) apmērā. Pārējā daļā kompensācijas pieteikums noraidāms.

Lietiskie pierādījumi: pirkuma līgums Nr.125-006595, aizdevuma līgums Nr.34-013392, aizdevuma līgums Nr.46-219865, DVD-R disks, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem un faktiski ir uzskatāmai par dokumentiem, jāatstāj pie krimināllietas materiāliem;

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 240 panta pirmās daļas pirmo punktu un ņemot vērā cietušās pieteikto lūgumu, mobilais telefons Samsung GT-S5830 un mobilā telefona piekariņš, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem, jā atdod cietušajai /pers. B/.

Pārbaudot krimināllietas materiālus tiesa konstatēja, ka rīcība ar lietisko pierādījumu un kriminālprocesā izņemto mantu: mobilo telefonu “LG P700 Optimus L7” izlemta pirmstiesas kriminālprocesā, telefons nodots īpašniecei /pers. F/.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 20.panta ceturtās daļas, 83.panta pirmās daļas 1.punktu, 85.panta pirmās daļas 1.punktu, apsūdzētā /pers. A/ un viņas likumiskā pārstāve /pers. K/ atbrīvojami no procesuālo izdevumu samaksas EUR 83,95 apmērā par aizstāvja Vj.Platpira sniegto juridisko palīdzību tiesas procesā, jo aizstāvja piedalīšanās šajā kriminālprocesā ir obligāta, aizstāvis kriminālprocesā piedalījās pēc norīkojuma, apsūdzētā ir nepilngadīga, mācās pamatskolā, ienākumu viņai nav. Saskaņā ar Kriminālprocesa 368.panta piekto daļu šajā gadījumā procesuālie izdevumi tiek segti no valsts līdzekļiem.

Pamatojoties uz iepriekš teikto un vadoties no Kriminālprocesa likuma 511., 514.pantu, tiesa

nosprieda:

/pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā (zādzība [1], kas izdarīta 2013.gada 8.oktobrī) un sodīt ar piespiedu darbu uz 50 (piecdesmit) stundām.

/pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā (zādzība [2], kas izdarīta 2013.gada 21.oktobrī) un sodīt ar piespiedu darbu uz 60 (sešdesmit) stundām.

/pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā (zādzība [3], kas izdarīta 2014.gada 7.janvārī) un sodīt ar piespiedu darbu uz 70 (septiņdesmit) stundām.

/pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā (krāpšana [4], kas izdarīta 2014.gada 9.februārī) un sodīt ar piespiedu darbu uz 80 (astoņdesmit) stundām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un otro daļu pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, daļēji saskaitot piespriestos sodus, galīgo sodu **/pers. A/** noteikt –**160 (simts sešdesmit) stundas piespiedu darba.**

Piedzīt no /pers. A/ subsidiāri ar /pers. K/ par labu /pers. E/ mantiskā zaudējuma atlīdzību EUR 140 (simts četrdesmit *euro*) apmērā. Pārējā daļā kaitējuma kompensācijas pieteikumu noraidīt.

Atbrīvot / pers. A/un viņas pārstāvi /pers. K/ no procesuālo izdevumu samaksas par aizstāvja sniegto juridisko palīdzību. Procesuālos izdevumus segt no valsts līdzekļiem.

Lietiskos pierādījumus:

- pirkuma līgumu Nr.125-006595, aizdevuma līgumu Nr.34-013392, aizdevuma līgumu Nr.46-219865, DVD-R disku, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem, atstāt pie krimināllietas materiāliem;
- mobilo telefonu Samsung GT-S5830 un mobilā telefona piekariņu, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem atdot cietušajai /pers. B/**.**

Spriedumu daļā par tiesas piespriesto sodu, kompensāciju vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem var pārsūdzēt vai noprotestēt 10 dienu laikā apelācijas kārtībā Latgales apgabaltiesā, apelācijas sūdzību vai protestu iesniedzot Rēzeknes tiesā.

Tiesnese A.Jermacāne